

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту
Управління освіти і науки Рівненської обласної
державної адміністрації
Рівненський професійний ліцей

Інструкції до лабораторних робіт (кваліфікація «перукар 2-го класу»)

Підготувала викладач Помаранська Н.Є.

Лабораторна робота №1

Тема. Вибір зачіски в залежності від індивідуальних особливостей клієнта.

Мета: закріпити знання з моделювання зачісок, розвивати вміння підбирати зачіску до типу обличчя та індивідуальних особливостей клієнта, виховувати вміння самостійно працювати над проблемними завданнями.

Обладнання: Підручник «Основи перукарської справи», таблиця «Підбір зачіски до типу обличчя», ілюстрації зачісок, конспект.

Завдання для роботи:

1. Ознайомитись із змістом теоретичної частини.
2. Розглянути інструкцію до виконання завдання.
3. Виконати запропоновані завдання самостійно.
4. Оформити звіт.
5. Дати відповіді на запитання для самоконтролю.

Теоретична частина.

1. Підбір зачіски до типу обличчя.

Овальна форма — ідеальне обличчя. Тим, хто має овальну форму обличчя можна робити зачіски будь-якого виду.

Кругле обличчя характеризується м'якими лініями переходу від підборіддя до самої широкої частини обличчя (вличних виступів). Обличчя виглядає плоским і досить великим. При моделюванні необхідно створити видимість витягнутого обличчя, близького до овального.

Прямокутне обличчя характеризується високим лобом і довгим підборіддям, які створюють враження вузького і довгого обличчя. Класичний варіант зачіски для такого обличчя – довгий прямий і напівпрямий чубчик, волосся, що дістає до лінії брів. Загальна довжина в зачісці не повинна бути нижче рівня вличних виступів. Вуха бажано закрити. Однак зачіска буде гарно виглядати, якщо вуха відкрити і випустити декілька прядок.

Для квадратного обличчя характерна широка нижня щелепа, що створює враження важкого підборіддя, і співмірний з підборіддям лоб. Обличчя такого типу виглядають грубими і вуглуватими. При моделюванні зачіски до такого обличчя потрібно знайти рішення в асиметричних формах.

2. Підбір зачіски в залежності від індивідуальних особливостей клієнта.

Головним завданням майстра є приховати недоліки обличчя і підкреслити його принади. Обличчя з надто довгим носом. Рекомендовано зачіски з волоссям направленим вперед до обличчя, обов'язково з чубчиком. Потилична частина підкреслюється легким об'ємом. При бажанні мати зачіску з проділом, він має бути тільки косим.

Обличчя з надто маленьким носом. Рекомендована будь-яка зачіска, що підкреслить профіль.

Для обличчя з курносим носом. Рекомендується будь-яка лінія в зачісці, яка співпадає з лінією згину носа. Краще, якщо це буде довге волосся. Зачіска повинна бути тільки об'ємною, а кінчики направлені вгору.

Для обличчя з короткою шиєю. Рекомендується така зачіска, що створить ілюзію довгої шиї.

Для цього волосся зачісується вгору на потилицю. Волосся на шиї бажано підстригти у формі подовженого мису. В зачісці можуть переважати великі елементи.

Для обличчя з худю шиєю. Рекомендується змістити зачіску на нижню частину потилиці.

Для плоского обличчя. Рекомендується обличчя відкрити, а основні деталі перемістити назад.

Для обличчя з тонкими рисами. Рекомендовані зачіски, що гармонійно поєднуються з рисами обличчя, тобто вони повинні бути дрібними і об'ємними.

Для надто стисненої форми голови. Рекомендується будь-яка зачіска, силует якої допоможе приховати цей недолік і створити ілюзію правильної форми голови.

Для сплюснутої форми голови. Рекомендується висока зачіска, обов'язково з чубчиком, причому різних форм. Вуха напіввідкриті чи відкриті повністю.

Для обличчя з важким підборіддям. Рекомендуються зачіски, в яких основна увага сконцентрована на бічні частини, в районі щік.

Для обличчя із скошеним підборіддям. Рекомендується така зачіска, в якій вуха напівзакриті. Відповідно при стрижці не можна залишати волосся нижче мочок вух.

Для обличчя з широкими вилицями. Рекомендована довжина волосся, що дозволяє повністю закрити виступаючі вилиці. Всі деталі зачіски повинні бути сконцентровані попереду нижньої частини обличчя.

Для обличчя з низьким лобом. Рекомендовані зачіски з повним, але не довгим чубчиком.

Для обличчя з високим лобом. Рекомендовано закривати лоб чубчиком. Щоб підкреслити принади обличчя потрібно не навантажувати зачіску деталями.

Для обличчя з вузьким лобом. Рекомендується достатньо коротка, але об'ємна зачіска. Основні її деталі розміщуються на рівні вилиць.

Для обличчя з великими вухами. Рекомендуються зачіски з закритими вухами. Якщо це зробити неможливо, то можна відволікти увагу збільшенням об'єму зачіски.

Інструкції з виконання роботи

1. Ознайомтеся з матеріалом теоретичної частини.
2. Щоб визначити до якого типу обличчя підходить зачіска, потрібно розглянути, які частини голови чи обличчя вона відкриває та приховує. Опираючись на те, що ідеальним вважається овальне обличчя, ми можемо встановити ті частини обличчя, які потрібно приховати.
3. Щоб визначити які недоліки голови чи обличчя можна приховати даною зачіскою, потрібно проаналізувати, які деталі зачіски є співмірними з певними рисами обличчя. Наприклад, якщо деталі дрібні і об'ємні, то ця зачіска гарно підійде до обличчя з дрібними рисами і.т.д
4. Описати рекомендації щодо використання зачісок.

Практична частина

1. Визначити до якого типу обличчя підходять дані зачіски.
2. Визначити які недоліки обличчя та голови можна приховати даними зачісками.
3. Дати письмові рекомендації щодо використання даних зачісок.

Запитання для самоконтролю.

1. Що впливає на вибір зачіски?
2. Якими елементами зачіски риси обличчя можна пом'якшити?
3. Якими способами можна підкреслити риси обличчя?
4. Чим керується перукар при моделюванні зачіски?
5. Як змодельовати зачіску, коли в клієнта є кілька дефектів обличчя?

Лабораторна робота №2

Тема. Розробка схем укладання волосся із застосуванням бігуді різними способами.

Мета роботи. Навчитися визначати напрямок розміщення прядки та величину впадини та випуклості в залежності від способу накручування на бігуді та їх діаметру.

Завдання для роботи.

1. Ознайомитись із змістом теоретичної частини.
2. Розглянути інструкцію з виконання роботи.
3. Виконати роботу самостійно.
4. Оформити звіт.
5. Замалювати практичне завдання.
6. Дати відповіді на контрольні запитання.

Матеріали й обладнання. Схеми зачісок та розташування бігуді, пульверизатор, гребінець з хвостиком, затискачі, бігуді різних діаметрів, фен.

Теоретична частина

Одним з найбільш цікавих варіантів у укладанні зачіски являється накручування на бігуді. Для створення правильної, гарної хвилі звертають увагу на такі складові роботи: лінійність розділів волосся, розміщення бігуді на початку чи в кінці основи, розмір і діаметр бігуді.

Краса і природність зачіски, вкладеної на бігуді, завжди залежить від техніки накручування і типу бігуді. Укладання завжди виконують на чисте вологе волосся. Прядки повинні бути добре натягнуті і щільно накручені. Розміщують згідно наміченої схеми, створюючи при цьому випуклості і впадини.

Бігуді найбільш ефективні для м'якого та середньої жорсткості волосся. Головне, що повинен уявляти перукар-початківець – це напрямок накручування. Він повинен бути підпорядкований пластиці майбутньої зачіски. Потрібно пам'ятати, що густота волосся клієнта впливають на вибір розміру та діаметра бігуді.

Розміщуючи бігуді на голові, ми використовуємо різні основи по формі. В готовій зачісці їх не видно, за винятком крайової лінії волосся чи проділу. Розмір основи залежить від вибраних для зачіски бігуді, довжини волосся, голови клієнта. Прядка, в свою чергу, може лежати, висіти, стояти чи ще якимось розміщуватися відносно основи (ВПГ). З вище сказаного складається поняття «напрямок прядки». Розташовуючи бігуді горизонтально чи під певним кутом відносно вертикалі, отримуємо випуклості чи впадини. Накручуючи в ту чи іншу сторону, отримуємо при розчісуванні різні по висоті, напруженні і динаміці форми локонів.

Поєднуючи різні варіанти натягу прядки, перукар заздалегідь може прорахувати, змодельовати величину випуклості і впадини, а також пластику спускання.

Після того, як волосся накручене, на його одягається сіточка. Клієнт висушує волосся накручене на бігуді під сушаром, при цьому перукар кожні 5-10 хвилин перевіряє стан і цілісність виконаної роботи. При необхідності поправляє бігуді, потік гарячого повітря повинен чергуватися з холодним.

Волосся повинне висохнути, але головне – не пересохнути. За тим дається час, щоб волосся остигло. І тільки після цього приступають до зняття бігуді. Кожна прядка в зачісці являється відносно самостійною. Вона повинна створювати абсолютно закінчене художнє враження на глядача.

Інструкції з виконання роботи

1. Ознайомтеся з матеріалом теоретичної частини.
2. Накрутіть прядки на бігуді з різним натягом, висушіть, охолодіть її. Зверніть увагу на те, чим відрізняються прядки, як вони поведуть себе після накручування.
3. Замалюйте отримані результати.
4. Виконайте запропоновані графічні завдання.
5. Оформіть звіт.

Практична частина

1. Виконати накручування волосся на бігуді різних діаметрів з різним натягом.
2. Замалювати отримані результати.
3. Розглянути схеми розміщення бігуді, змодельовати зачіску, замалювати її.
4. Розглянути схеми зачісок, замалювати схему розміщення бігуді.

A	B	C	D
			
			

Контрольні запитання

1. Від чого залежить тривалість завитка в зачісках вкладених на бігуді?
2. Як впливає товщина волосся на вибір діаметра бігуді?
3. Чому використовуючи один і той самий прийом накручування на бігуді ми можемо отримати різний результат?
4. Як впливає кут натягу прядки на остаточний результат зачіски?
5. Перерахуйте правила накручування волосся на бігуді.

Лабораторна робота №3

Тема. Розробка схем жіночих, чоловічих стрижок за допомогою різних способів обробки пасма.

Мета роботи. Навчитися розробляти схеми стрижок та графічно замальовувати їх.

Завдання для роботи.

7. Ознайомитись із змістом теоретичної частини.
8. Розглянути інструкцію з виконання роботи.
9. Виконати роботу самостійно.
10. Оформити звіт.
11. Замалювати практичне завдання.
12. Дати відповіді на контрольні запитання.

Матеріали й обладнання. Зразки моделей чоловічих та жіночих стрижок, схеми стрижок та умовних позначень.

Теоретична частина

Способи обробки пасма. Зріз називають *прямим*, якщо переріз волосини круглий. Зріз можна виконувати як з внутрішньої, так і з зовнішньої сторони долоні.

Косий зріз можна отримати, якщо ножиці направити під кутом 35-40° по відношенню до прядки. Кінці волосся в цьому випадку набудуть овальної форми.

Зріз називають *гострим*, якщо отриманий переріз волосини овальної форми. Подібний зріз можна отримати бритвою, якщо її жало розміщене під великим кутом до площини прядки. Овальний переріз волосини отримується також при так званому внутрішньому чи зовнішньому зрізі.

Внутрішній зріз отримуємо шляхом повороту прядки при виконанні зрізу від себе. В результаті ми отримуємо переріз прядки, в якій внутрішній шар волосся коротший, ніж зовнішній. *Зовнішній зріз* отримуємо шляхом повороту прядки при виконанні зрізу на себе. В результаті ми отримуємо переріз прядки, в якій внутрішній шар волосся довший, ніж зовнішній.

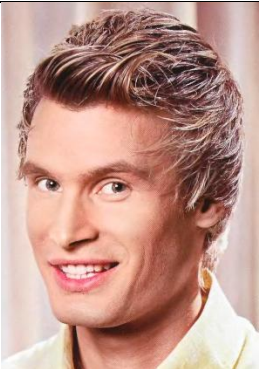
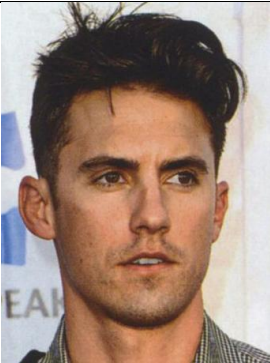
При операції зняття на пальцях застосовують наступні методи. *Метод прядка на прядку* застосовується в основному при стрижці масивних форм чи при контрастній стрижці для створення масивної форми. При цьому кожна наступна прядка стрижеється, накладаючись на КП. *Метод прядка за прядкою* застосовується для пластичних стрижок. В цьому випадку кожна наступна прядка стрижеється по попередній і являється контрольною для неї. *Метод стрижки «сходінками»* застосовується для створення градуйованої форми. При цьому кожна наступна прядка стрижеється із збільшенням кута відтяжки. *Метод вільної руки* застосовується при стрижці бритвою чи при виконанні ковзаючого зрізу (слайсінг).

Інструкція для виконання роботи

1. Ознайомтеся з матеріалом теоретичної частини.
2. Розгляньте зображення стрижки та проаналізуйте зміну довжини волосся в кожній її частині.
3. Замалюйте отримані результати.
4. Виконайте запропоновані завдання.
5. Оформіть звіт.

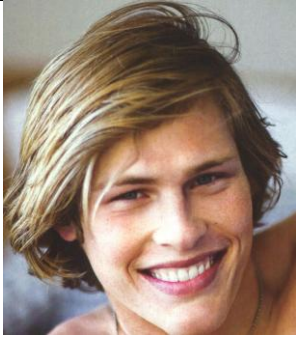
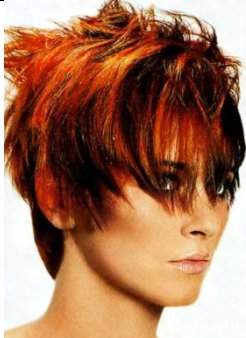
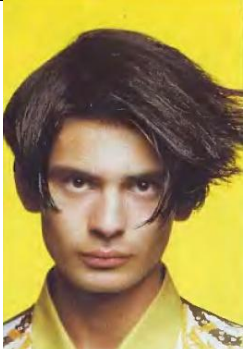
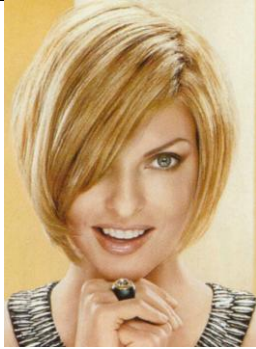
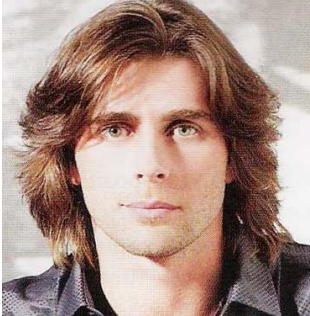
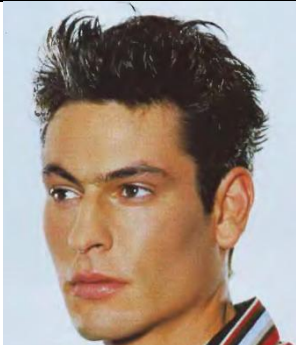
Практична частина

1. Розгляньте стрижки, проаналізуйте форму та структуру стрижки.
2. Графічно замалюйте схему стрижки з позначенням контрольної(их) прядок та кута відтяжки.
3. Зробіть інструкційну картку до стрижки.

Варіант 1		
Варіант 2		
Варіант 3		
Варіант 4		

Запитання для самоконтролю:

1. Як довжина прядки залежить від кута відтяжки?
2. В яких випадках використовують прямий зріз?
3. Коли використовують зовнішній зріз?
4. Що таке моделюючі стрижки?
5. Від чого залежить форма стрижки потиличної зони?

Варіант 1		
Варіант 2		
Варіант 3		
Варіант 4		

Запитання для самоконтролю:

1. Від чого залежить вибір форми чубчика?
2. Коли використовують внутрішній зріз?
3. В яких випадках використовують косий зріз?
4. Які стрижки називають комбінованими?
5. Які форми стрижки можна отримати використовуючи метод «прядка на прядку» та «прядка за прядкою»?

Лабораторна робота №4

Тема. Розробка схем накручування волосся із застосуванням спіральних коклюшок, на 2 коклюшки, на 3 коклюшки, джгутова.

Мета роботи. Навчитися розробляти схеми із застосуванням різних видів коклюшок та графічно замальовувати їх.

Завдання для роботи.

13. Ознайомитись із змістом теоретичної частини.
14. Розглянути інструкцію з виконання роботи.
15. Виконати роботу самостійно.
16. Оформити звіт.
17. Замалювати практичне завдання.
18. Дати відповіді на контрольні запитання.

Матеріали й обладнання. Зразки моделей жіночих стрижок, засоби для виконання хімічної завивки, різні види коклюшок.

Теоретична частина

Варіанти накручування для короткого волосся. Для збільшення пишноти прядок тім'яної зони можна *поперемінно* накручувати пасма різної товщини.

Накручування *в шаховому порядку* застосовується при широких скронево-бічних зонах. Тім'яна і середня потилична зони накручуються, як в класичному варіанті; на решті поверхні голови коклюшки розташовуються в шаховому порядку.

Варіанти накручування для довгого волосся. При *вертикальній хімічній завивці* всі коклюшки розміщуються вертикально. Накручування починається з нижньої потиличної зони, проділи вертикальні. Відтяжка виконується від себе. Щоб локони виглядали природно і не зливалися, потрібно прядки накручувати в різні боки.

Спіральна хімічна завивка дає красивий завиток, схожий на пружину. Накручування виконується на спеціальні коклюшки, в цьому випадку починаємо крутити прядку від кореня. Можна застосувати звичайні коклюшки, заздалегідь *скрутивши прядку в джгут*. Накручувати прядку в цьому випадку від кінця.

Хімічна завивка на шпильку — вологе волосся ретельно розчісуємо і ділимо на зони, як було вказано вище. Потім, виділяючи пучки волосся, їх накручують на шпильку, виготовлену з неметалічного матеріалу. Кінці волосся можна закріпити звичайною резинкою. Далі проводять хімічні завивку за звичайною технологією. Форма отриманого завитка нагадуватиме «змійку».

Хімічна завивка на косичку. Вологе волосся ретельно розчісуємо і розділяємо на зони. Потім пучки волосся виділяємо і заплітаємо в тугі кіски, кінці яких закручуємо на коклюшки звичайним способом. Можна закрутити на коклюшку всю косичку або тільки її кінчик. Далі завивку виконують за звичайною технологією. Ефект готової укладки — дрібні гофровані пасма біля кореня і локон на кінці прядки.

Прикоренева хімічна завивка. Найчастіше застосовується, коли хочуть створити великий об'єм або завитки біля коренів волосся, не зачіпаючи кінці прядок. Довжина прядки, яку завивають, може бути будь-яка.

Завивка на дві коклюшки названа умовно, оскільки існує немало варіантів накручування на дві або навіть декілька коклюшок. Пасма тім'яної зони накручують на коклюшки звичайним горизонтальним способом, починаючи накручування від кінця прядки. Потім вздовж крайової лінії росту волосся виділяють прядку, ділять його на пучки, які перекручують в

джгути і накручують на коклюшку, починаючи від коренів волосся по спіралі у напрямі до кінця прядки. Накрутивши половину прядки і закріпивши її резинкою, накручують другу половину прядки на іншу коклюшку звичайним горизонтальним способом, починаючи з кінця прядки. Таким чином, використовуючи дві коклюшки на кожную прядку, накручують все волосся в напрямку від крайової лінії волосся до маківки у всіх зонах.

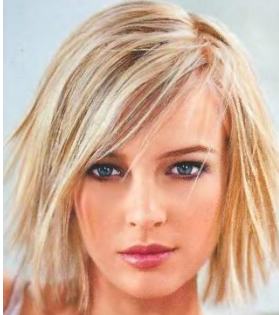
Можна застосовувати більшу кількість коклюшок. Ефект — рівномірний завиток по всій довжині прядки.

Інструкція для виконання роботи

6. Ознайомтеся з матеріалом теоретичної частини.
7. Розгляньте зображення стрижки та проаналізуйте зміну довжини волосся в кожній її частині. Продумайте, який метод накручування волосся на коклюшки доцільно використати в даному випадку.
8. Замалюйте отримані результати.
9. Виконайте запропоновані завдання.
10. Оформіть звіт.

Практична частина

4. Розгляньте стрижки, проаналізуйте можливість виконання різних способів хімічної завивки.
5. Графічно замалюйте схему розміщення коклюшок та кінцевий результат завивки.
6. Зробіть інструкційну картку до виконання хімічної завивки.

			
Варіант 1	Варіант 2	Варіант 3	Варіант 4

Запитання для самоконтролю:

1. Від чого залежить вибір препарату для хімічної завивки?
2. Від чого залежить час витримки хімічного препарату на волоссі?
3. Назвіть методи нанесення препаратів для хімічної завивки на волосся.
4. Перерахуйте правила накручування волосся на коклюшки.
5. Назвіть причини невдалої хімічної завивки.
6. Що таке «нейтралізація», для чого її необхідно виконувати після хімічної завивки?